



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 110/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 5B-39C/35/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I .

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. januára 2025 a doplnenou 19. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom mestského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhradu trov konania.

2. Sťažovateľ sa v namietanom konaní domáha súdnej ochrany pred neoprávneným zásahom do svojho práva na ochranu osobnosti, a to z dôvodu fyzického šírenia tlačenej verzie neperiodickej publikácie s názvom „*Padreho klan*“ (ďalej len „kniha“) a jej elektronickej verzie. Prostredníctvom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia podaného 30. mája 2023 sa domáhal bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, ktorého obsahom bol návrh na zabezpečenie zastavenia predaja knihy, návrh na zdržanie sa akéhokoľvek verejného rozširovania a sprístupňovania knihy a návrh na zdržanie sa akéhokoľvek konania smerujúceho k verejnému rozširovaniu a sprístupňovaniu knihy. Návrh na vydanie neodkladného opatrenia bol uznesením mestského súdu

z 20. júna 2024 zamietnutý. Sťažovateľ podal 18. júla 2024 proti predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté.

3. Sťažovateľ namieta zjavne nesústredený a neefektívny postup mestského súdu v namietanom konaní, ktorý napriek nálezu č. k. I. ÚS 353/2024-36 z 24. júla 2024, v ktorom ústavný súd konštatoval priet'ahy v napadnutom konaní, aj naďalej koná priet'ahovo, keď do podania ústavnej sťažnosti nepredložil vec krajskému súdu na rozhodnutie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatie na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta postup mestského súdu pred nálezom ústavného súdu č. k. I. ÚS 353/2024-36 z 24. júla 2024, sa ústavná sťažnosť týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, keď vyslovil porušenie zhodných ústavných práv sťažovateľa ako tých, ktoré namieta touto ústavnou sťažnosťou. V tomto rozsahu je preto ústavná sťažnosť neprípustná podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde a ako taká bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 64/2020). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

7. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je taktiež aj právny názor, podľa ktorého nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, III. ÚS 372/09, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 35/01, III. ÚS 103/05, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada

vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

8. Z podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že odvolanie sťažovateľa bolo okresnému súdu doručené 18. júla 2024. Dĺžka odvolacieho konania je v tomto prípade ústavne akceptovateľná – i keď je postup okresného súdu v tomto prípade hraničný, stále je v limitoch ústavných požiadaviek kladených na rozhodovanie o neodkladnom opatrení. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že napadnutý postup mestského súdu pri rozhodovaní o sťažovateľovom odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľa, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní jeho ústavnú sťažnosť vo zvyšnej časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu